

## „Paremti vienas kitą“

Jei mokate mylėti kitus ir  
skleidi šią meilę – subtilią,  
malonią Kristaus meilę – tarp  
visų, tai gebėsite paremti vienas  
kitą: ir tas, kuris nusilpęs gali  
suklupti, pasijus esąs šios  
broliškos stiprybės palaikomas  
– ir skatinamas – būti ištikimas  
Dievui. (Kalvė, 148)

sausio 2 d.

Atėjus laiko pilnatvei, nė vienas  
filosofijos genijus, nei Platonas, nei  
Sokratas, nepasirodo atlikti

išgelbėjimo misijos. Jos neatlieka nė vienas galingas užkariautojas, net toks kaip Aleksandras. Bet liejyje gimsta Kūdikėlis, pasaulio Išganytojas, kuris, dar neprabilęs, jau myli veiksmais. Jis nepasiūlo nė vienos magiškos formulės, nes žino, kad Jo siūlomas išsigelbėjimas eina per žmonių širdis. Pirmiausia Jis tiesiog juokiasi, verkia ir kaip kūdikis bejėgiškai miega, nors yra įsikūnijęs Dievas. Jis šitai daro, kad mes pamiltume Jį ir galėtume paimti Jį į savo rankas.

Supraskime dar kartą, jog tai ir yra krikščionybės esmė. Jeigu krikščionis savo veiksmais nerodo meilės, jis, kaip krikščionis, yra žlugęs, o negana to, jis žlunga ir kaip žmogus.

Negalima kitų laikyti paprastais daiktais arba kopėčių laipteliais, kuriais galima kilti, negalima į kitus žiūrėti kaip į minią, kurią, priklausomai nuo aplinkybių, aukštiname arba žeminame,

pataikujame jai arba ją  
paniekiname. Galvokite apie kitus  
žmones, ypač apie savo artimuosius,  
kad jie yra tikri Dievo vaikai, turintys  
visą šio stebuklingo pavadinimo  
teikiamą orumą.

Turime elgtis kaip Dievo vaikai visų  
Dievo sūnų ir dukterų atžvilgiu.  
Mūsų meilė turi būti pasiaukojanti,  
susidedanti iš tūkstančio mažų  
kiekvienos dienos veiksmų:  
supratimo, slapto pasiaukojimo ir  
nepastebimo atsidavimo. Tai yra  
*bonus odor Christi*, privertęs  
gyvenusius tarp pirmųjų mūsų  
tikėjimo brolių sušukti:  
„Pasižiūrėkite, kaip jie myli vienas  
kitą!“ (Kristus eina pro šalį, 36)